

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 3 (feb 1921)

Ur Exekutivkomiténs protokoll.

Sammanträdet den 20. september.

Under ordförandeskap av kamrat Sinovjev hölls den 20. september ett fulltaligt besökt sammanträde av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité. Dagordningen innehöll: 1) rapporten över Orientfolkens kongress i Baku och 2) den amerikanska frågan.

Orientfolkens kongress.

Kamrat Sinovjev gjorde ett meddelande om kongressen i Baku. Till denna kongress, som inkallats på initiativ av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité, inställde sig 1,891 representanter från 32 nationaliteter. Många delegerade hade halt de allra största svårigheter att övervinna, innan de kommit till Baku. Kongressen öppnades den 1. sept. Till ordförande valdes enhälligt kamrat Sinovjev. Följande dagordning antogs: 1) det allmänna politiska läget; 2) nationalitets- och kolonialfrågorna; 3) agrarfrågan: 1 sovjeterna i Östern och 5) organisationsfrågan.

För den första frågan redogjorde kamraterna Sinovjev och Radek. De påvisade nödvändigheten av att kämpa mot ententeimperialisterna och uppfordrade alla arbetande och undertryckta i Östern och Västern till det heliga kriget mot den imperialistiska bourgeoisin.

Vi förklarar öppet, sade kamrat Sinovjev, att vi ännu anser kommunismens förvärligande i Orienten för omöjlig under den närmaste framtiden och därför är beredda till samarbete med de nationaldemokratiska och revolutionära elementen, men att vi samtidigt kommer att stödja den ännu svaga kommunistiska rörelsen i Orientens länder.

Kongressen i Baku bestod av två fraktioner: av en kommunistisk fraktion och av en mycket talrikare fraktion av partilösa. Den senare åter sönderföll i två grupper: de verkliga partilösa elementen, till vilka representanterna från bondeklassen och från städernas halvproletäre befolkning måste räknas, samt sådana, som utgav sig för partilösa men i verkligheten tillhörde de borgerliga partierna. En av dessa delegerade, en turkisk professor från partiet Enighet och Framåtskridande förklarade, att det enda, vi kunde hjälpa dem med, var vapen.

I samspråk med Enver pascha, berättade kamrat Sinovjev, frågade jag, om man också i Turkiet hade reda på, vad en bolsjevik var för något.

Turkarna säger, förklarade Enver, att en bolsjevik är en fiende till England.

Men hur uppfattar de det sakförhållandet, att bolsjevikerna kämpar mot kapitalisterna och godsägarna?

Detta intresserar alls icke turkarna, svarade Enver.

Naturligtvis håller detta icke streck. Den turkiske f. d. storgeneralen talar här från sin egen partisynpunkt.

Kongressens delegerade stod i det stora hela på en ganska hög utvecklingsnivå. Representanterna från Kommunistiska Internationalen förklarade fritt och öppet på kongressen, att Kommunistiska Internationalen var en arbetarorganisation, och att ledarskapet i striden för de undertryckta folkens rätt måste tillhöra den kommunistiskt organiserade arbetarklassen. Härom förklarade sig kongressen fullständigt ense.

För nationalitets- och kolonialfrågan redogjorde kamrat Radek. I agrarfrågan antogs enligt kamrat Skatsjkos rapport en resolution, som utan tvivel kommer att bli av stor praktisk betydelse. Kamrat Weltmann-Pavlovitj gjorde kongressen förtrogen med det arbete, som

uträttats av Kommunistiska Internationalens andra kongress. Kamrat Bela Kun framlade en rapport om nya statsformer, i vilken han bevisade, att sovjetmakt är möjlig även där det icke existerar något industriproletariat. I denna anda antogs en resolution, som behandlade sovjetmakten i Östern.

I presidiet, som bestod av 48 medlemmar, uppstod till att börja med meningsskiljaktigheter i organisationsfrågan: en del av presidiet föreslog, att ett organ borde bildas, som skulle utöva kontroll över befintliga sovjeter i Östern och gentemot dem spela rollen av en högsta förvaltnings- och appellationsinstitution. [Detta förslag blev dock förkastat. I stället beslöt kongressen att bilda ett "Orientfolkens propaganda- och aktionsråd". Detta råd, som är sammansatt av 45 medlemmar, har sitt säte i Baku och sammanträder åtminstone var tredje månad. Styrelsen består av nio personer, flertalet kommunister, och av dem två representanter från Kommunistiska Internationalens exekutivkomité. Propaganda- och aktionsrådets första sammanträde ägde rum omedelbart efter kongressens slut. Här beslöts bl. a. utgivandet av eget prässorgan. Till representanter för Kommunistiska Internationalens exekutivkomité i rådet valdes provisoriskt kamraterna Stassova och Weltmann-Pavlovitj. Vidare beslöts att till Moskva sända en delegation på 40 personer. Enligt inhämtad underrättelse är delegationen redan på väg. Kongressen i Baku utmärkte sig isynnerhet därigenom, att den i högre grad än någon annan kongress bar prägel av massornas elementära kraft.

Sedan kamrat Sinovjev slutat sin rapport, beslöt Kommunistiska Internationalens exekutivkomité att godkänna sin representants åtgärder på kongressen och stadfäste utnämningen av de provisoriskt valda medlemmarna i Propaganda- och aktionsrådet.

Amerikas kommunistiska partier.

Ankomsten av kamrat N. G. från Amerika föranledde Exekutivkomitén att ånyo dryfta frågan om de kommunistiska partierna i Amerika.

Kamrat N. G., som representerar Amerikas Kommunistiska Parti, påvisade i sitt tal, att Kommunistiska Internationalens exekutivkomité icke varit tillräckligt noga underrättad om den verkliga situationen i Amerika, då den fattade beslutet om sammanslagning av de amerikanska kommunistiska partierna. Mellan de båda partierna fanns icke blott organisatoriska utan också principiella tvistefrågor. Massorna i de bägge partierna hyste samma uppfattningar, men ledarna av Förenade Kommunistiska Partiet (f. d. Kommunistiska Arbetarpartiet) var centrister, liksom förhållandet är i Tysklands Oavhängiga Socialistparti. Kamrat N. G. beklagade sig över, att man hade givit företräde åt Förenade Kommunistiska Partiet, ehuru det till numerären var mindre än Amerikas Kommunistiska Parti.

Kamrat N. G. förklarade sig principiellt ense med det av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité fattade beslutet om sammanslagning av de amerikanska partierna men begärde att följande förändringar skulle vidtagas: den för sammanslagningen utsatta definitiva tidpunkten borde uppskjutas till den 1. februari, och under tiden borde en representant för Amerikas Kommunistiska Parti inväljas i Exekutiven.

Kamrat Bucharin underströk i sitt svar till kamrat N. G., att vi uppskattar Förenade Kommunistiska Partiet så högt just därför, att det är en genuint amerikansk organisation, och att det rent amerikanska elementet är bestämt att spela en avgörande roll i Amerikas revolutionära rörelse. Kamrat Bucharin var principiellt emot en ändring av det fattade beslutet men ansåg det likväl möjligt att göra en del medgivanden, t. ex. i frågan om utsträckandet av den för sammanslagningen bestämda fristen,

Efter en kort debatt antogs en av kamrat Sinovjev föreslagen resolution, enligt vilken bl. a. 1) fristen för de båda amerikanska partiernas sammanslagning utsträcktes till den 1. januari,

1921, och 2) Exekutivkomitén *ultimativt* fordrar de båda partiernas förening på grundval av de beslut, som antagits på Kommunistiska Internationalens andra kongress. Efter antagandet av denna resolution avslöts sammanträdet.

Sammanträdet den 21. september.

Den 21. september hölls ett plenarsammanträde av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité under ordförandeskap av kamrat Sinovjev. Dagordningen innehöll följande tre frågor: 1) den kommunistiska rörelsen i Grekland; 2) Palestinas Socialistiska Arbetarparti (Poalei Zion) och 3) de senaste händelserna i Italien.

För den första frågan redogjorde en delegerad från Greklands Kommunistiska Parti. Det var först under det senaste kriget, som en självständig arbetarrörelse kom till stånd i Grekland. Hittills hade arbetarmassorna varit ett blint redskap i händerna på borgerliga politici och understödde huvudsakligen Venizelos parti. Försämringen av arbetarklassens läge och inflytande, som den ryska revolutionen utövade, ledde till grundandet av Greklands Socialistiska Arbetarparti, som höll sin första partidag under november 1918. Samtidigt lades också grunden till Allmänna Arbetskonfederationen, till vilken de mest inflytelserika fackföreningarna och arbetarbörserna anslöt sig. Det nya arbetarpartiet hade att kämpa med de största svårigheter: det fattades pengar, man saknade en kärntrupp av framskridna revolutionärer, man var utsatt för den våldsammaste förföljelse från den "liberala" regeringens sida.

Under april 1920 hölls den första partidagen, vid vilken 1,320 medlemmar av olika partiorganisationer och ungefär 20,000 medlemmar av de till partiet hörande fackföreningarna var representerade. Partidagen antog nästan enhälligt ett beslut om partiets anslutning till III Internationalen och godkände Balkankonferensens riktlinjer, vid vilken också en delegerad från det grekiska partiet varit närvarande. Vid samma kongress beslöt partiet att antaga namnet "Greklands Kommunistiska Parti".

Allmänna Arbetskonfederationen, som omfattar fackliga organisationer med ett medlemsantal av tillsammans ungefär 60,000, visar omisskännliga tecken på en utveckling i riktning mot kommunismen. En del högerorienterade fackföreningar, som erhåller understöd av regeringen, har utgått ur organisationen. Regeringen fortsätter sin förföljelse mot Allmänna Arbetskonfederationen.

Partiet förfogar över veckobladet "Arbetarnas Kamp", som utkommer i Aten; dessutom utger partiet gemensamt med Arbetarbörserna två veckoblad i Saloniki, nämligen "Arbetarens Röst" på grekiskt och "Avanti" på spanskt-judiskt språk. I Kavala utkommer partiets veckoblad "Arbetet, och i Aten utgives under partiets kontroll den privata veckotidningen "Den Radikale". Vidare har partiet offentliggjort ett tjugotal olika kommunistiska broschyrer.

I slutet av sin rapport anhöll den grekiske delegerade, att Exekutivkomitén ville fatta beslut om upptagandet av Greklands Kommunistiska Parti i den Kommunistiska Internationalen.

Sedan delegaten från Grekland besvarat en rad frågor, som ställdes till honom av enskilda medlemmar i Exekutivkomitén, och officiellt förklarar, att partiet godkänner samtliga beslut, som fattats av Kommunistiska Internationalens båda kongresser, och förpliktar sig att genomföra de samma, beslöt Exekutiven enhälligt att i Kommunistiska Internationalen upptaga Greklands Kommunistiska Parti. En representant från Palestinas Socialistiska Arbetarparti (Poalei Zion) framträdde med en rapport över sitt partis värksamhet. Talaren påvisade, att det av honom representerade partiet i betraktande av sin värksamhet och i enlighet med sin karaktär närmast vore ett kommunistiskt parti för Palestina och Egypten. Det var endast av taktiska skäl, som partiet efter att ha strukit ordet "judiska" antagit samma

namn, som burits av partiet "Poalei Zion", som förr existerat i Palestina. Med det nationalistiska partiet "Poalei Zion" hade partiet intet gemensamt.

Palestinas Socialistiska Arbetarparti utövar sin värksamhet bland alla arbetare i Palestina och Egypten, både bland judar och araber. Partiet har härunder stora svårigheter att övervinna, först och främst den infödda befolkningens misstroende mot de europeiska arbetarna. Men trots detta består de massor, till vilka partiets inflytande sträcker sig, redan nu till största delen av arabiska arbetare. Bland partiets organiserade medlemmar utgöres majoriteten av judiska arbetare.

Ur rapporten och den därpå följande diskussionen framgick, att Palestinas Socialistiska Arbetarparti slagit in på den rätta vägen av revolutionärt arbete bland Palestinas och Egyptens arbetare men ännu icke nog kraftigt brutit med de borgerligt-nationalistiska fördomarna.

Exekutivkomitén fattade därför följande beslut:

"Samtidigt som Kommunistiska Internationalens exekutivkomité bekräftar sitt föregående beslut beträffande partiet "Poalei Zion", hälsar den den gryende revolutionära rörelsen i Palestina och uppmanar Palestinas Socialistiska Arbetarparti (Poalei Zion) att

- 1) dryfta och sätta i verkställighet de beslut, som fattats på Kommunistiska Internationalens andra kongress, däri inberäknade alla villkor för anslutning till Kommunistiska Internationalen;
- 2) att på motsvarande sätt förändra partiets namn. Först sedan dessa villkor blivit uppfyllda, kan frågan om partiets upptagande i den Kommunistiska Internationalen dryftas."

Härpå föredrog kamrat Sinovjev en rapport över de senaste händelserna i Italien.

Enligt ingångna meddelanden råder en stark livaktighet inom Italiens arbetarrörelse: arbetarna tar i besittning industriföretagen, boningshusen o. s. v. Reformisterna och regeringen bemödar sig att inskränka denna rörelse till del ekonomiska området. Enligt kamrat Sinovjevs åsikt måste Exekutivkomitén göra Italiens arbetare uppmärksamma på, att ett dylikt besittningstagande av industriföretagen utan ett samtidigt besittningstagande av makten är dömt att fullständigt misslyckas, och att de italienska arbetarna oförtövat måste skrida till upprättandet av arbetare-, bonde-, soldat- och matrosråd.

Det av kamrat Sinovjev föreslagna uppropet till det italienska proletariatet antogs enhälligt.¹

M. KOBJETSKIJ.

Sekreterare för Kommunistiska Internationalens Exekutivkomité.

Sammanträdet den 27. september.

Under ordförandeskap av kamrat Sinovjev hölls den 27. september ett plenarsammanträde av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité.

Dagordningen utgjordes av följande frågor: 1) rapport över den värksamhet, som utvecklats av Orientfolkens Propaganda- och aktionsråd i Baku; 2) arbetet i Fjärran Östern; 3) läget i Tyskland; 4) rapport från Storbritanniens Kommunistiska Parti.

Kamrat Stassova, medlem av Propaganda- och aktionsrådet i Baku, berörde i sin rapport första punkten på dagordningen. Hon förklarade, att Rådets presidium för närvarande var intensivt sysselsatt med ett tekniskt och organisatoriskt arbete på inriktandet och utvidgandet av det på Balkankongressen bildade Propaganda- och aktionsrådet.

¹ Detta upprop är offentliggjort i föreliggande nummer.

I dryftandet av frågan om arbetet i Fjärran Östern deltog kamrater från Japan, Kina och Korea. Den japanske representanten påpekade, att Japan äger över 8 miljoner arbetare, av vilka 98 % varken kan läsa eller skriva. Emedan de ända från barndomen insugit den borgerliga chauvinismens gift, bär de utan att klaga det ekonomiska och politiska trældomsoket. På sista tiden har missnöjet bland arbetarna börjat växa på grund av försämringen av deras ekonomiska ställning; man kan t. o. m. anteckna enstaka upprorsrörelser bland gruvarbetarna, som lett till sammanstötningar med regeringstrupperna.

Exekutivkomitén medgav nödvändigheten av att i någon av Sibiriens städer sammankalla en kongress, bestående av representanter för Fjärran Österns folk. Exekutivkomitén har för avsikt att offentliggöra ett särskilt manifest för inkallandet av denna kongress och programmet för dess arbete.

Efter en stunds debatt om läget i Tyskland och speciellt om U. S. P. D.:s stundande kongress mottog Exekutivkomitén en rapport från representanten för Storbritanniens Kommunistiska Parti. Denna rapport rörde partiets konstituerande kongress, som nyligen hållits. På kongressen var 102 lokala organisationer representerade, däribland 56 sektioner av B. S. P. Kongressen antog resolutioner rörande parlamentarismen (kongressen uttalade sig enhälligt för utnyttjandet av parlamentstribunen), samt rörande inträde i Arbetarpartiet (Labour Party), m. fl. frågor.

Lilla byråns beslut den 29. september.

Exekutivkomitén stadfäster ännu en gång sitt beslut av den 10. augusti angående nödvändigheten av att utan uppskov sammansluta följande åtta organisationer: 1) Förenade Kommunistpartiet, 2) Kommunistiska Partiet, 3) Shop-Stewards, 4) den kommunistiska rörelsen i Skottland, 5) den kommunistiska rörelsen i Wales, 6) Irlands kommunister (på federativ grund), 7) Socialistiska Arbetarpartiet (S. L. P.), 8) vänstra flygeln av Oavhängiga Arbetarpartiet (I. L. P.)

Sammanslutningskongressen får icke inkallas till ett senare datum än den 1. januari 1921.

Exekutivkomiten fordrar *ultimativt* värkställigheten av detta beslut.

Exekutivkomitén uppdrager åt kamrat Quelch att offentliggöra nämnda beslut och av alla sektioner fordra dess värkställande.

Val av sekreterare för den internationella kommunistiska kvinnorörelsen.

Vid sammanträdet den 8. augusti beslöt Kommunistiska Internationalens exekutivkomité att välja kamrat Klara Zetkin till sekreterare för den internationella kommunistiska kvinnorörelsen och till suppleant kamrat. A. M. Kollontay.

Exekutivkomiténs resolution i fallet Fraina.

Den 8. augusti.

En speciell kommission, bestående av kamraterna Rosmer (Frankrike), Rudnjansky (Ungern) och Bilan (Amerika), har på uppdrag av Kommunistiska Internationalens exekutivkomité prövat anklagelserna mot kamrat Fraina. Kommissionen har enhälligt förklarat dessa anklagelser vara ogrundade och uttalat sitt förtroende för kamrat Fraina.

Exekutivkomitén bekräftar enhälligt detta kommissionens beslut.

Exekutivkomitén ser intet skäl, varför kamrat Fraina icke skulle kunna bekläda någon ansvarsfull post inom den amerikanska arbetarrörelsen, då ju kamrat Fraina har samma rättighet därtill, som varje annan amerikansk kamrat.

Beslut fattat av Exekutivkomiténs Lilla byrå den 29. september.

Kommunistiska Internationalens exekutivkomité anmodar kamrat Nuorteva att offentligt genom prässen återtaga sin anklagelse mot kamrat Fraina.

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)